KÄÄNNÖS

Euroopan unionin ja Japanin välinen SOPIMUS keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa

EUROOPAN UNIONI

ja

JAPANI, jotka

HALUAVAT aloittaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Japanin välillä tehokkaamman yhteistyön rikosasioissa annettavan keskinäisen oikeusavun alalla,

TOIVOVAT, että tällainen yhteistyö edistää rikosten torjuntaa,

VAHVISTAVAT sitoutuvansa noudattamaan oikeutta, oikeusvaltion periaatteita ja demokratiaa sekä kunnioittamaan oikeuslaitoksen riippumattomuutta,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Tavoite ja tarkoitus

1. Pyynnön vastaanottavan valtion on pyynnön esittävän valtion pyynnöstä tämän sopimuksen määräysten mukaisesti annettava keskinäistä oikeusapua, jäljempänä 'apua', rikosasioissa tutkinnan, syytetoimien ja muiden menettelyjen, kuten oikeudenkäyntien, yhteydessä.

2. Tätä sopimusta ei sovelleta rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen, rikossyytteiden siirtoon eikä muiden kuin 25 artiklassa tarkoitettujen menetetyksi tuomitsemista koskevien tuomioiden täytäntöönpanoon.

2 artikla

Määritelmät

Tässä sopimuksessa

a) 'sopimuspuolilla' tarkoitetaan Euroopan unionia ja Japania;

b) 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan Euroopan unionin jäsenvaltiota;

c) 'valtiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota tai Japania;

d) 'todisteilla' tarkoitetaan asiakirjoja, pöytäkirjoja tai muita todistuskappaleita;

e) 'varoilla' tarkoitetaan kaikenlaista varallisuutta, aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä sellaisia oikeudellisia asiakirjoja tai välineitä, jotka ovat osoituksena tällaisten varojen omistuksesta tai osuuksista niihin;

f) 'rikoksentekovälineillä' tarkoitetaan omaisuutta, jota osaksi tai kokonaan käytetään tai aiotaan käyttää millä tavalla tahansa rikoksen tekemiseen;

g) 'rikoksen tuottamalla hyödyllä' tarkoitetaan omaisuutta, joka on peräisin tai saatu suoraan tai välillisesti rikoksenteosta;

h) 'jäädyttämisellä tai takavarikolla' tarkoitetaan tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen määräykseen perustuvaa omaisuuden luovuttamisen, muuntamisen, hallinnan siirron tai siirtämisen väliaikaista kieltoa tai omaisuuden väliaikaista haltuunottoa tai määräysvaltaan ottamista; ja

i) 'menetetyksi tuomitsemisella', joka sisältää tapauksen mukaan myös menettämisen, tarkoitetaan tuomioistuimen oikeudenkäynnin perusteella määräämää rangaistusta tai toimenpidettä yhdestä tai useammasta rikoksesta, josta seuraa omaisuuden lopullinen menettäminen.

3 artikla

Avun laajuus

Apuun sisältyy seuraavaa:

a) todistajanlausunnon tai lausuntojen vastaanottaminen;

b) kuulemisen mahdollistaminen videokokouksen avulla;

c) todisteiden hankkiminen, mukaan lukien suorittamalla etsintä ja takavarikko;

d) pankkitilejä koskevien tietojen, asiakirjojen tai selvitysten hankkiminen;

e) henkilöiden kuuleminen, todisteiden tai paikkojen tutkiminen;

f) henkilöiden olinpaikan määrittäminen tai henkilöiden tunnistaminen, todisteiden paikantaminen tai tunnistaminen tai paikkojen määrittäminen tai tunnistaminen;

g) pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö-, hallinto tai oikeusviranomaisten sekä sen paikallisviranomaisten hallussa olevien todisteiden toimittaminen;

h) asiakirjojen tiedoksianto ja ilmoittaminen henkilölle kutsusta saapua asian käsittelyyn pyynnön esittäneessä valtiossa;

i) vangittuna olevan henkilön väliaikainen siirtäminen todistajanlausuntoa tai muita todistustarkoituksia varten;

j) avustaminen rikoksen tuottaman hyödyn tai rikoksentekovälineiden jäädyttämiseen tai takavarikointiin ja menetetyksi tuomitsemiseen liittyvissä menettelyissä; ja

k) mikä tahansa muu pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan sallittu ja jonkin jäsenvaltion ja Japanin välillä sovittu apu.

4 artikla

Keskusviranomaisten nimeäminen ja niiden vastuut

Kukin valtio nimeää keskusviranomaisen, joka vastaa avunpyyntöjen lähettämisestä, vastaanottamisesta ja niihin vastaamisesta, mainitunlaisten pyyntöjen täyttämisestä tai niiden toimittamisesta viranomaisille, joilla on toimivalta panna pyyntö täytäntöön kyseisen valtion lainsäädännön nojalla. Keskusviranomaisia ovat tämän sopimuksen liitteessä I luetellut viranomaiset.

5 artikla

Keskusviranomaisten välinen yhteydenpito

1. Pyynnön esittävän valtion keskusviranomainen lähettää pyynnön vastaanottavan valtion keskusviranomaiselle tämän sopimuksen mukaiset avunpyynnöt.

2. Jäsenvaltioiden ja Japanin keskusviranomaiset ovat suoraan yhteydessä toisiinsa tätä sopimusta sovellettaessa.

6 artikla

Pyynnön esittämiseen toimivaltaiset viranomaiset

Viranomaiset, joilla on valtioiden lainsäädännön mukaisesti toimivalta esittää tämän sopimuksen mukainen avunpyyntö, on lueteltu tämän sopimuksen liitteessä II.

7 artikla

Todistusvoimaisuuden vahvistaminen

Jonkin valtion tämän sopimuksen mukaisesti toimittamien asiakirjojen todistusvoimaisuutta ei tarvitse vahvistaa, jos niissä on varmennuksena valtion toimivaltaisen viranomaisen tai keskusviranomaisen allekirjoitus tai sinetti.

8 artikla

Avunpyynnöt

1. Pyynnön esittävän valtion on esitettävä pyyntö kirjallisesti.

2. Pyynnön esittävä valtio voi kiireellisissä tapauksissa oltuaan yhteydessä pyynnön vastaanottavaan valtioon esittää pyynnön jollakin muulla luotettavalla viestintävälineellä, faksi tai sähköposti mukaan lukien. Tällaisissa tapauksissa pyynnön esittävän valtion on heti sen jälkeen toimitettava pyynnön kirjallinen lisävahvistus, jos pyynnön vastaanottava valtio sitä edellyttää.

3. Pyynnössä on oltava seuraavat tiedot:

a) tutkinnan, syytetoimet tai muun menettelyn, kuten oikeudenkäynnin, suorittavan toimivaltaisen viranomaisen nimi;

b) tutkinnan, syytetoimien tai muun menettelyn, kuten oikeudenkäynnin, kohdetta koskevat tosiseikat;

c) tutkinnan, syytetoimien tai muun menettelyn, kuten oikeudenkäynnin, luonne ja vaihe;

d) pyynnön esittävässä valtiossa sovellettavien asiaankuuluvien lakien teksti tai selonteko niistä, mukaan lukien sovellettavat rangaistukset;

e) selostus pyydetystä avusta; ja

f) selostus pyydetyn avun tarkoituksesta.

4. Pyynnössä on mahdollisuuksien mukaan oltava myös seuraavat tiedot, jos ne ovat pyydetyn avun kannalta merkityksellisiä:

a) sellaisen henkilön henkilötiedot ja olinpaikka, jolta halutaan saada todistajanlausunto, lausuntoja tai todisteita;

b) luettelo kysymyksistä, jotka on tarkoitus esittää henkilölle, jolta halutaan saada todistajanlausunto tai lausuntoja;

c) tarkka kuvaus etsittävistä henkilöistä tai tutkittavista paikoista ja todisteista, joita on tarkoitus etsiä;

d) kuvaus siitä, miksi pyynnön esittävä valtio katsoo, että pyydetyt tiedot, asiakirjat tai selvitykset pankkitileistä ovat merkityksellisiä ja tarpeellisia rikoksen tutkinnan kannalta, ja muita tietoja, jotka saattavat helpottaa pyynnön täyttämistä;

e) kuultavia henkilöitä ja tutkittavia todisteita tai paikkoja koskevat tiedot;

f) tiedot henkilöistä, joiden olinpaikka on määritettävä ja jotka on tunnistettava, ja todisteista tai paikoista, jotka on paikannettava tai tunnistettava;

g) tiedot asiakirjan tai kutsun tiedoksiannon kohteen henkilöllisyydestä ja olinpaikasta, henkilön suhteesta menettelyyn ja tiedoksiannon suorittamistavasta;

h) tiedot korvauksista sekä kuluista, joista henkilöllä, jonka halutaan saapuvan pyynnön esittävän valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen, on oikeus saada korvaus; ja

i) tarkka selostus rikosten tuottamasta hyödystä tai rikoksentekovälineistä, niiden sijaintipaikasta ja niiden omistajan henkilöllisyydestä.

5. Pyynnössä on mahdollisuuksien mukaan oltava myös seuraavat tiedot:

a) selostus mahdollisesta erityisestä tavasta tai menettelystä, jota on noudatettava pyynnön täyttämisessä;

b) selostus pyyntöä koskevan salassapitosuojan perusteista; sekä

c) mahdolliset muut tiedot, jotka olisi saatettava pyynnön vastaanottavan valtion tietoon pyynnön täyttämisen helpottamiseksi.

6. Jos pyynnön vastaanottanut valtio katsoo, että avunpyyntöön sisältyvät tiedot eivät riitä täyttämään tämän sopimuksen mukaisia vaatimuksia pyynnön täyttämiseksi, pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää lisätietojen toimittamista.

9 artikla

Kieli

Pyynnön ja siihen mahdollisesti liitettyjen asiakirjojen mukana on toimitettava käännös pyynnön vastaanottavan valtion viralliselle kielelle tai kaikissa tapauksissa taikka kiireellisissä tapauksissa jollekin tämän sopimuksen liitteessä III tarkoitetulle kielelle.

10 artikla

Pyyntöjen täyttäminen

1. Pyynnön vastaanottaneen valtion on täytettävä pyyntö ripeästi tämän sopimuksen asiaankuuluvien määräysten mukaisesti. Pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki mahdolliset toimivaltaansa kuuluvat toimenpiteet pyynnön täyttämisen varmistamiseksi.

2. Pyyntö on täytettävä pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisia toimenpiteitä käyttäen. 8 artiklan 4 kohdan g alakohdassa tai 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua pyynnössä esitettyä erityistä tapaa tai menettelyä on noudatettava siltä osin kuin se ei ole pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön vastainen ja mikäli se on käytännössä mahdollista. Jos pyynnön täyttäminen pyynnössä esitettyä tapaa tai menettelyä noudattaen aiheuttaa käytännön ongelmia pyynnön vastaanottaneelle valtiolle, pyynnön vastaanottanut valtio neuvottelee pyynnön esittäneen valtion kanssa käytännön ongelmien ratkaisemiseksi.

3. Jos pyynnön täyttämisen katsotaan häiritsevän käynnissä olevaa tutkintaa, syytetoimia tai muuta menettelyä, kuten oikeudenkäyntiä, pyynnön vastaanottaneessa valtiossa, pyynnön vastaanottanut valtio voi lykätä pyynnön täyttämistä. Pyynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava pyynnön esittäneelle valtiolle lykkäämisen perustelut ja neuvoteltava jatkomenettelystä. Pyynnön täyttämisen lykkäämisen asemasta pyynnön vastaanottanut valtio voi asettaa, neuvoteltuaan pyynnön esittäneen valtion kanssa, pyynnön täyttämiselle tarpeelliseksi katsottuja ehtoja. Jos pyynnön esittänyt valtio hyväksyy tällaiset ehdot, pyynnön esittäneen valtion on noudatettava niitä.

4. Pyynnön vastaanottaneen valtion on tehtävä parhaansa pitääkseen salassa pyynnön esittämisen, pyynnön sisällön, pyynnön täyttämisen tulokset ja muut merkitykselliset tiedot pyynnön täyttämisestä, jos pyynnön esittänyt valtio edellyttää tällaista salassapitoa. Jos pyyntöä ei voida täyttää tällaisia tietoja paljastamatta, pyynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava asiasta pyynnön esittäneelle valtiolle, jonka on sen jälkeen päätettävä, olisiko pyyntö kuitenkin täytettävä.

5. Pyynnön vastaanottaneen valtion on vastattava pyynnön esittäneen valtion perusteluihin tiedusteluihin pyynnön täyttämisen tilanteesta.

6. Pyynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava viipymättä pyynnön esittäneelle valtiolle pyynnön täyttämisen tuloksesta ja toimitettava pyynnön esittäneelle valtiolle tulokseksi saatu todistajanlausunto tai saadut lausunnot tai todisteet, mukaan lukien sen henkilön pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön mukaiset mahdolliset koskemattomuutta, esteellisyyttä tai erioikeutta koskevat vaatimukset, jolta halutaan saada todistajanlausunto, lausuntoja tai todisteita. Pyynnön vastaanottaneen valtion on toimitettava kirjallisten tietojen tai asiakirjojen alkuperäiskappaleet tai perustelluissa tapauksissa niiden oikeaksi todistetut jäljennökset. Jos koko pyyntöä tai osaa siitä ei voida täyttää, pyynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava pyynnön esittäneelle valtiolle syyt tähän.

11 artikla

Avun epäämisperusteet

1. Apu voidaan evätä, jos pyynnön vastaanottanut valtio katsoo, että

a) pyyntö koskee poliittista rikosta tai rikosta, joka on yhteydessä poliittiseen rikokseen;

b) pyynnön täyttäminen vaikuttaisi todennäköisesti haitallisesti sen suvereniteettiin, turvallisuuteen, yleiseen järjestykseen tai muihin olennaisiin etuihin. Tätä alakohtaa sovellettaessa pyynnön vastaanottanut valtio voi katsoa, että sellaista rikosta koskevan pyynnön täyttäminen, josta pyynnön esittäneen valtion lakien mukaan on mahdollista langettaa kuolemantuomio, tai erään tämän sopimuksen liitteessä IV mainitun jäsenvaltion ja Japanin välisissä suhteissa sellaista rikosta koskevan pyynnön täyttäminen, josta pyynnön esittäneen valtion lakien mukaan on mahdollista langettaa elinkautinen vankeusrangaistus, voisi haitata pyynnön vastaanottaneen valtion olennaisia etuja, elleivät pyynnön vastaanottanut valtio ja pyynnön esittänyt valtio sovi ehdoista, joiden mukaisesti pyyntö voidaan täyttää;

c) voidaan vankoin perustein olettaa, että avunpyyntö on esitetty jonkun henkilön asettamiseksi syytteeseen tai rankaisemiseksi rodun, uskonnon, kansalaisuuden, etnisen alkuperän, poliittisten mielipiteiden tai sukupuolen perusteella tai että jokin kyseisistä syistä voi vahingoittaa henkilön asemaa;

d) henkilölle, joka on pyynnön esittäneessä valtiossa sellaisen rikostutkinnan, syytetoimen tai muun menettelyn, kuten oikeudenkäynnin, kohteena, jota varten apua pyydetään, on jo samojen tosiseikkojen osalta lopullisesti määrätty tuomio tai hänet on vapautettu syytteistä jossakin jäsenvaltiossa tai Japanissa; tai

e) pyyntö ei ole tämän sopimuksen vaatimusten mukainen.

2. Pyynnön vastaanottanut valtio voi evätä avun, joka edellyttäisi sen lainsäädännön mukaan pakkokeinojen käyttöä, jos se katsoo, että pyynnön esittäneessä valtiossa tutkinnan, syytetoimen tai muun menettelyn, kuten oikeudenkäynnin, kohteena oleva toiminta ei olisi pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan rikos. Japanin ja kahden tämän sopimuksen liitteessä IV mainitun jäsenvaltion välisissä suhteissa apu voidaan evätä, jos pyynnön vastaanottanut valtio katsoo, että pyynnön esittäneessä valtiossa tutkinnan, syytetoimen tai muun menettelyn, kuten oikeudenkäynnin, kohteena oleva toiminta ei olisi pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan rikos.

3. Apua ei saa evätä pankkisalaisuuden perusteella.

4. Ennen avun epäämistä tämän artiklan mukaisesti pyynnön vastaanottaneen valtion on neuvoteltava pyynnön esittäneen valtion kanssa, kun pyynnön vastaanottanut valtio katsoo, että apua voidaan antaa tietyin ehdoin. Jos pyynnön esittänyt valtio hyväksyy mainitunlaiset ehdot, pyynnön esittäneen valtion on noudatettava niitä.

5. Jos apu evätään, pyynnön vastaanottaneen valtion on ilmoitettava pyynnön esittäneelle valtiolle epäämisen perusteet.

12 artikla

Kulut

1. Pyynnön vastaanottanut valtio vastaa kaikista pyynnön täyttämiseen liittyvistä kuluista, ellei pyynnön esittäneen valtion ja pyynnön vastaanottaneen valtion kesken ole toisin sovittu.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa määrätään, pyynnön esittävä valtio vastaa

a) asiantuntijatodistajan palkkioista;

b) käännös- tulkkaus- ja translitterointikuluista;

c) 22 ja 24 artiklan mukaisiin henkilöiden matkoihin liittyvistä korvauksista ja kuluista;

d) videoyhteyden perustamisesta aiheutuvista kuluista ja videoyhteyden käyttämiseen pyynnön vastaanottaneessa valtiossa liittyvistä kuluista; ja

e) poikkeuksellisista kuluista;

ellei pyynnön esittäneen valtion ja pyynnön vastaanottaneen valtion kesken ole toisin sovittu.

3. Jos pyynnön täyttäminen merkitsee poikkeuksellisia kuluja, pyynnön esittäneen valtion ja pyynnön vastaanottaneen valtion on neuvoteltava sen määrittämiseksi, millä edellytyksillä pyyntö täytetään.

13 artikla

Todistajanlausuntojen, lausuntojen, todisteiden tai tietojen käyttöä koskevat rajoitukset

1. Pyynnön esittänyt valtio ei käytä mitään tämän sopimuksen nojalla toimitettuja tai muuten saatuja todistajanlausuntoja, lausuntoja, todisteita tai tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, muutoin kuin pyynnössä esitetyssä tutkinnassa, syytetoimessa tai muussa menettelyssä, kuten oikeudenkäynnissä, ilman pyynnön vastaanottaneen valtion etukäteistä suostumusta. Antaessaan tällaisen etukäteissuostumuksen pyynnön vastaanottanut valtio voi asettaa asianmukaisiksi katsomiaan ehtoja.

2. Pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää, että tämän sopimuksen nojalla toimitettuja tai muuten saatuja todistajanlausuntoja, lausuntoja, todisteita tai tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, pidetään luottamuksellisina tai käytetään ainoastaan sen määrittämien muiden ehtojen mukaisesti. Jos pyynnön esittänyt valtio suostuu luottamuksellisuuteen tai hyväksyy tällaiset ehdot, sen on noudatettava niitä.

3. Poikkeuksellisissa tilanteissa valtio voi todistajanlausuntoja, lausuntoja, todisteita tai tietoja, henkilötiedot mukaan luettuina, toimittaessaan pyytää, että ne vastaanottanut valtio antaa tietoja niiden käytöstä.

14 artikla

Todisteiden kuljetus, hoito ja palautus

1. Pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää, että pyynnön esittänyt valtio kuljettaa ja hoitaa tämän sopimuksen nojalla toimitettuja todisteita pyynnön vastaanottaneen valtion määrittämien ehtojen mukaisesti, mukaan lukien siirrettäviin todisteisiin liittyvien kolmansien osapuolten etujen suojaamiseksi tarpeellisiksi katsotut ehdot.

2. Pyynnön vastaanottanut valtio voi pyytää, että pyynnön esittänyt valtio palauttaa tämän sopimuksen nojalla toimitetut todisteet pyynnön vastaanottaneen valtion määrittämien ehtojen mukaisesti sen jälkeen, kun todisteita on käytetty pyynnössä esitettyyn tarkoitukseen.

3. Pyynnön esittäneen valtion on noudatettava 1 tai 2 kohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä. Kun pyyntö on esitetty, pyynnön esittänyt valtio ei saa tutkia todisteita ilman pyynnön vastaanottaneen valtion etukäteistä lupaa, jos tutkimus vahingoittaisi tai voisi vahingoittaa todistetta.

15 artikla

Todistajanlausunnon tai lausuntojen ottaminen

1. Pyynnön vastaanottanut valtio vastaanottaa todistajanlausunnon tai lausuntoja. Pyynnön vastaanottanut valtio käyttää pakkokeinoja tämän tehdäkseen, jos nämä keinot ovat tarpeen ja pyynnön esittänyt valtio toimittaa pyynnön vastaanottaneelle valtiolle tietoja, joiden perusteella pakkokeinojen käyttö on pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan perusteltua.

2. Pyynnön vastaanottaneen valtion on tehtävä parhaansa mahdollistaakseen sen, että pyynnössä yksilöidyt henkilöt ovat paikalla todistajanlausuntojen tai lausuntojen vastaanottamista varten pyyntöä täytettäessä, ja antaakseen kyseisille henkilöille mahdollisuuden kuulustella henkilöä, jolta halutaan saada todistajanlausunto tai lausuntoja. Jos tällaista suoraa kuulustelemista ei sallita, näiden henkilöiden on sallittava toimittaa kysymyksiä esitettäväksi henkilölle, jolta halutaan saada todistajanlausunto tai lausuntoja.

3. Jos henkilö, jolta halutaan saada todistajanlausunto tai lausuntoja tämän artiklan mukaisesti, vetoaa pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön mukaiseen koskemattomuuteen, esteellisyyteen tai erioikeuteen, todistajanlausunto tai lausunnot voidaan kuitenkin hankkia, ellei pyyntöön sisälly pyynnön esittäneen valtion lausuntoa siitä, että jos koskemattomuuteen, esteellisyyteen tai erioikeuteen vedotaan, todistajanlausuntoa tai lausuntoja ei voida hankkia.

16 artikla

Videokokouksen avulla kuuleminen

1. Jos henkilö on pyynnön vastaanottaneessa valtiossa ja jos pyynnön esittäneen valtion toimivaltaisten viranomaisten on kuultava häntä todistajana tai asiantuntijatodistajana, pyynnön vastaanottanut valtio voi mahdollistaa sen, että kyseiset toimivaltaiset viranomaiset kuulevat kyseistä henkilöä todistajana tai saavat häneltä lausunnon videokokouksessa, jos tällainen kuuleminen on tarpeen pyynnön esittäneen valtion menettelyjen kannalta. Pyynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut valtio käyvät tarvittaessa keskenään neuvonpitoa pyynnön täyttämisessä mahdollisesti ilmenevien oikeudellisten, teknisten tai logististen kysymysten ratkaisemisen helpottamiseksi.

2. Videokokoukseen sovelletaan seuraavia sääntöjä, ellei pyynnön esittäneen valtion ja pyynnön vastaanottaneen valtion kesken ole toisin sovittu:

a) pyynnön vastaanottaneen valtion viranomainen toteaa pyynnössä mainitun kuultavan henkilön henkilöllisyyden ja kutsuu henkilön kuultavaksi;

b) kuulemisen suorittaa pyynnön esittäneen valtion toimivaltainen viranomainen suoraan tai se suoritetaan tämän viranomaisen johdolla kyseisen valtion lakien mukaisesti ja pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön perusperiaatteiden mukaisesti;

c) pyynnön vastaanottaneen valtion viranomainen on läsnä kuulemisessa, tarvittaessa tulkin avustamana, ja tarkkailee kuulemista. Jos pyynnön vastaanottaneen valtion viranomainen katsoo, että kuulemisessa rikotaan pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön perusperiaatteita, sen on välittömästi toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuulemista jatketaan mainittujen periaatteiden mukaisesti;

d) pyynnön vastaanottanut valtio huolehtii pyynnön esittäneen valtion tai kuultavan henkilön pyynnöstä tarvittaessa siitä, että kuultavaa henkilöä avustaa tulkki; ja

e) kuultava henkilö voi vedota joko pyynnön vastaanottaneen valtion tai pyynnön esittäneen valtion lainsäädännön mukaisesti hänelle mahdollisesti kuuluvaan oikeuteen olla todistamatta. Myös muita pyynnön vastaanottaneen valtion ja pyynnön esittäneen valtion viranomaisten kesken sovittuja, tämän henkilön suojaamiseksi tarvittavia toimenpiteitä toteutetaan.

17 artikla

Todisteiden hankkiminen

1. Pyynnön vastaanottanut valtio hankkii todisteita. Pyynnön vastaanottanut valtio käyttää tämän tehdäkseen pakkokeinoja, etsintä ja takavarikko mukaan luettuina, jos nämä keinot ovat tarpeen ja pyynnön esittänyt valtio toimittaa pyynnön vastaanottaneelle valtiolle tietoja, joiden perusteella pakkokeinojen käyttö on pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan perusteltua.

2. Pyynnön vastaanottaneen valtion on tehtävä parhaansa mahdollistaakseen sen, että pyynnössä yksilöidyt henkilöt ovat paikalla todisteiden vastaanottamista varten pyyntöä täytettäessä.

18 artikla

Pankkitilit

1. Pyynnön vastaanottanut valtio vahvistaa, onko rikostutkinnan kohteena olevalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä pyynnössä mainituissa pankeissa yksi tai useampi tili tai tiliä tai tilejä koskeva määräysvalta.

2. Pyynnön vastaanottaneen valtion on toimitettava yksityiskohtaiset tiedot, asiakirjat ja selvitykset yksilöidyistä pankkitileistä ja pankkitapahtumista, jotka on suoritettu tiettynä ajanjaksona pyynnössä mainittujen tai 1 kohdan mukaisesti yksilöityjen tilien kautta, sekä yksityiskohtaiset tiedot, asiakirjat tai selvitykset mahdollisista lähettäjä- tai vastaanottajatileistä.

3. Tässä artiklassa määrättyjä velvoitteita sovelletaan ainoastaan siltä osin kuin tiedot ovat tilinpitäjäpankin hallussa.

4. Pyynnön vastaanottanut valtio voi asettaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun pyynnön täyttämisen riippuvaiseksi ehdoista, joita se soveltaa todisteiden hankkimista koskeviin pyyntöihin.

19 artikla

Henkilöiden kuuleminen ja todisteiden tai paikkojen tutkiminen

1. Pyynnön vastaanottanut valtio suorittaa henkilöiden kuulemisen ja tutkii todisteet ja paikat. Pyynnön vastaanottanut valtio käyttää pakkokeinoja tämän tehdäkseen, jos nämä keinot ovat tarpeen ja pyynnön esittänyt valtio toimittaa pyynnön vastaanottaneelle valtiolle tietoja, joiden perusteella pakkokeinojen käyttö on pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan perusteltua.

2. Pyynnön vastaanottaneen valtion on tehtävä parhaansa mahdollistaakseen sen, että pyynnössä yksilöidyt henkilöt ovat paikalla henkilöiden kuulemista ja todisteiden ja paikkojen tutkimista varten pyyntöä täytettäessä.

20 artikla

Henkilöiden olinpaikan määrittäminen tai henkilöiden tunnistaminen sekä todisteiden tai paikkojen määrittäminen tai tunnistaminen

Pyynnön vastaanottaneen valtion on tehtävä parhaansa henkilöiden olinpaikan määrittämiseksi tai henkilöiden tunnistamiseksi sekä todisteiden tai paikkojen määrittämiseksi tai tunnistamiseksi.

21 artikla

Lainsäädäntö-, hallinto-, oikeus- tai paikallisviranomaisten hallussa olevien todisteiden toimittaminen

1. Pyynnön vastaanottanut valtio toimittaa pyynnön esittäneelle valtiolle todisteet, jotka ovat pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö-, hallinto- tai oikeusviranomaisten sekä sen paikallisviranomaisten hallussa ja jotka ovat yleisön saatavilla.

2. Pyynnön vastaanottaneen valtion on tehtävä parhaansa toimittaakseen pyynnön esittäneelle valtiolle todisteet, mukaan lukien rikosrekisteriotteet, jotka ovat pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntö-, hallinto- tai oikeusviranomaisten sekä sen paikallisviranomaisten hallussa ja jotka eivät ole yleisön saatavilla, samassa laajuudessa ja samoin edellytyksin kuin tällaiset todisteet olisivat sen tutkinta- ja syyttäjäviranomaisten saatavilla.

22 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto ja kutsusta ilmoittaminen henkilölle

1. Pyynnön vastaanottanut valtio antaa tiedoksi pyynnön vastaanottaneessa valtiossa oleville henkilöille asiakirjat, mukaan lukien haasteet tai muut asiakirjat, joissa edellytetään jonkun henkilön saapuvan pyynnön esittävän valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen. Pyynnön vastaanottanut valtio ilmoittaa kyseisessä valtiossa olevalle henkilölle kutsusta saapua pyynnön esittäneen valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen.

2. Jos pyyntö koskee sellaisen asiakirjan tiedoksiantamista, jossa edellytetään henkilön saapuvan pyynnön esittävän valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen, pyynnön vastaanottavan valtion keskusviranomaisen on saatava pyyntö vähintään viisikymmentä (50) päivää ennen suunniteltua käsittelypäivää. Kiireellisissä tapauksissa pyynnön vastaanottava valtio voi luopua tästä vaatimuksesta.

3. Jos pyynnön esittäneen valtion tiedossa on, että vastaanottaja ei ymmärrä kieltä, jolla 1 kohdan mukaisesti tiedoksi annettu tai lähetetty asiakirja on laadittu tai jolle se on käännetty, pyynnön esittäneen jäsenvaltion on pyrittävä kääntämään asiakirja tai ainakin käännettävä sen pääkohdat myös kielelle, jota vastaanottaja ymmärtää.

4. Edellä 1 kohdan mukaisesti tiedoksi annettuun asiakirjaan on liitettävä ilmoitus siitä, että vastaanottaja voi saada asiakirjan lähettäneeltä toimivaltaiselta viranomaiselta tai pyynnön esittäneen valtion muilta viranomaisilta tietoja mahdollisista asiakirjaa koskevista olennaisista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan.

5. Ilmoittaessaan 10 artiklan 6 kohdan mukaisesti asiakirjojen tiedoksiannosta pyynnön vastaanottanut valtio todistaa asiakirjojen tiedoksiannon esittämällä päivätyn ja tiedoksiannon kohteena olevan henkilön allekirjoittaman vastaanottotodistuksen tai antamalla lausunnon siitä, että tiedoksianto on suoritettu sekä tiedoksiannon päivämäärän, paikan ja tavan. Pyynnön vastaanottanut valtio ilmoittaa pyynnön esittäneen valtion pyynnöstä ripeästi mahdollisuuksien mukaan vastauksesta, jonka henkilö, joka sai kutsun tai jonka edellytetään 1 kohdan mukaisesti saapuvan pyynnön esittäneen valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen, on antanut.

6. Henkilölle, joka on kutsuttu tai jonka edellytetään saapuvan pyynnön esittäneen valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen 1 kohdan mukaisesti, mutta joka ei saavu kyseisen viranomaisen eteen, ei tästä syystä määrätä rangaistusta eikä häneen kohdisteta pakkokeinoja pyynnön esittäneessä valtiossa, vaikka pyynnössä tai tiedoksi annetuissa tai lähetetyissä asiakirjoissa olisikin päinvastainen toteamus.

23 artikla

Koskemattomuus

1. Henkilöä, joka kutsutaan tai jonka edellytetään saapuvan pyynnön esittäneen valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti

a) ei pidätetä eikä häneen kohdisteta mitään vapauden rajoituksia kyseisessä valtiossa minkään toiminnan tai tuomion perusteella, joka edeltää henkilön lähtöä pyynnön vastaanottaneesta valtiosta; tai

b) ei velvoiteta antamaan todisteita tai avustamaan tutkinnassa, syytetoimessa tai muussa menettelyssä, kuten oikeudenkäynnissä, kuin pyynnössä määritetyssä menettelyssä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua koskemattomuutta ei voida taata, pyynnön esittäneen valtion on mainittava tämä pyynnössä tai tiedoksi annetuissa asiakirjoissa niin, että henkilö saa asiasta tiedon ja voi päättää, saapuuko hän pyynnön esittäneen valtion toimivaltaisen viranomaisen eteen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu koskemattomuus lakkaa, kun

a) henkilö, jolla on viidentoista (15) peräkkäisen päivän ajan siitä päivästä, kun toimivaltainen viranomainen ei enää edellytä hänen läsnäoloaan, tai siitä päivästä, kun hän ei saapunut kyseisen viranomaisen eteen suunniteltuna käsittelypäivänä, ollut mahdollisuus poistua pyynnön esittäneestä valtiosta, mutta hän on kuitenkin jäänyt sinne vapaaehtoisesti; tai

b) henkilö on poistunut pyynnön esittäneestä valtiosta mutta palannut sinne vapaaehtoisesti.

4. Kun pyynnön esittänyt valtio saa tiedon siitä, että 1 kohdassa tarkoitettu koskemattomuus on lakannut 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, se ilmoittaa asiasta viipymättä pyynnön vastaanottaneelle valtiolle, jos pyynnön vastaanottanut valtio tätä pyytää ja pyynnön esittänyt valtio katsoo sen tarpeelliseksi.

24 artikla

Vangittuna olevien henkilöiden väliaikainen siirtäminen

1. Pyynnön vastaanottaneessa valtiossa vangittuna oleva henkilö, jonka läsnäolo pyynnön esittäneessä valtiossa on tarpeen todistajanlausuntoa tai muita todistustarkoituksia varten, siirretään väliaikaisesti kyseisiä tarkoituksia varten pyynnön esittäneeseen valtioon, jos henkilö suostuu tähän ja jos pyynnön esittänyt valtio ja pyynnön vastaanottanut valtio näin sopivat, kun tämä on pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan sallittua.

2. Pyynnön esittänyt valtio pitää 1 kohdan mukaisesti siirretyn henkilön vangittuna pyynnön esittäneessä valtiossa, ellei pyynnön vastaanottanut valtio salli muunlaista menettelyä.

3. Pyynnön esittänyt valtio palauttaa siirretyn henkilön välittömästi pyynnön vastaanottaneeseen valtioon niin kuin on etukäteen tai muuten sovittu pyynnön esittäneen valtion ja pyynnön vastaanottaneen valtion kesken.

4. Siirretty henkilö saa hyvitystä pyynnön vastaanottaneessa valtiossa määrätyn rangaistuksen suorittamisesta pyynnön esittäneessä valtiossa suoritetun vapaudenmenetysajan osalta.

5. Pyynnön esittäneeseen valtioon tämän artiklan mukaisesti siirretylle henkilölle taataan pyynnön esittäneessä valtiossa 23 artiklan 1 kohdan mukainen koskemattomuus pyynnön esittäneeseen valtioon palauttamiseen saakka, paitsi jos henkilö suostuu todistamaan tai avustamaan jossakin muussa tutkinnassa, syytetoimessa tai muussa menettelyssä, kuten oikeudenkäynnissä, kuin joka on määritetty pyynnössä ja jos pyynnön esittänyt valtio ja pyynnön vastaanottanut valtio näin sopivat.

6. Henkilölle, joka ei suostu tämän artiklan mukaiseen siirtoon, ei tästä syystä määrätä rangaistusta eikä häneen kohdisteta pakkotoimenpiteitä pyynnön esittäneessä valtiossa, vaikka pyynnössä olisikin päinvastainen toteamus.

25 artikla

Rikoksen tuottaman hyödyn tai rikoksentekovälineiden takavarikoiminen ja menetetyksi tuomitseminen

1. Pyynnön vastaanottanut valtio avustaa lainsäädäntönsä sallimissa rajoissa rikoksen tuottaman hyödyn tai rikoksentekovälineiden takavarikointiin ja menetetyksi tuomitsemiseen liittyvissä menettelyissä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun menetetyksi tuomitsemista koskevaan pyyntöön on liitettävä tuomioistuimen tai muun oikeusviranomaisen päätös menetetyksi tuomitsemisesta.

3. Pyynnön vastaanottanut valtio, jonka hallussa rikoksen tuottama hyöty tai rikoksentekovälineet ovat, voi siirtää hyödyn tai rikoksentekovälineet pyynnön esittäneeseen valtioon kokonaan tai osittain pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön sallimissa rajoissa ja sen asianmukaisiksi katsomilla ehdoilla.

4. Tämän artiklan soveltamisessa kunnioitetaan vilpittömässä mielessä toimineiden kolmansien osapuolten laillisia oikeuksia ja etuja pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaisesti.

26 artikla

Oma-aloitteinen tietojenvaihto

1. Jäsenvaltiot ja Japani voivat ilman edeltävää pyyntöä toimittaa rikosasioihin liittyviä tietoja toisilleen tietoja toimittavan valtion lainsäädännön sallimissa rajoissa.

2. Tietoja toimittava valtio voi asettaa tiedot vastaanottavalle valtiolle niiden käyttöä koskevia ehtoja. Tällaisessa tapauksessa tiedot toimittava valtio ilmoittaa etukäteen vastaanottavalle valtiolle toimitettavien tietojen luonteesta ja asetettavista ehdoista. Vastaanottava valtio on velvollinen noudattamaan näitä ehtoja, jos se suostuu kyseisiin ehtoihin.

27 artikla

Suhde muihin välineisiin

1. Mikään tässä sopimuksessa ei estä valtiota pyytämästä apua tai antamasta apua muiden sovellettavien kansainvälisten sopimusten mukaisesti tai kyseisen valtion sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

2. Mikään tässä sopimuksessa ei estä jäsenvaltioita tai Japania tekemästä kansainvälisiä sopimuksia, joilla vahvistetaan, täydennetään, laajennetaan tai täsmennetään tämän sopimuksen määräyksiä.

28 artikla

Neuvottelut

1. Jäsenvaltioiden ja Japanin keskusviranomaiset käyvät tarpeen mukaan neuvotteluja tämän sopimuksen mukaisen pyynnön täyttämiseen liittyvien mahdollisten ongelmien ratkaisemiseksi ja edistääkseen tähän sopimukseen perustuvaa nopeaa ja tehokasta apua, ja ne voivat päättää tätä tarkoitusta varten mahdollisesti tarvittavista toimenpiteistä.

2. Sopimuspuolet käyvät tarpeen mukaan neuvotteluja mistä tahansa tämän sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa mahdollisesti esiin tulevasta asiasta.

29 artikla

Alueellinen soveltaminen

1. Tätä sopimusta sovelletaan Japanin alueeseen ja Euroopan unionin osalta:

a) jäsenvaltioiden alueisiin; ja

b) alueisiin, joiden ulkosuhteista vastaa jokin jäsenvaltio, tai maihin, jotka eivät ole jäsenvaltioita ja joiden suhteen jollakin jäsenvaltiolla on ulkosuhteisiin liittyviä muita velvoitteita, jos sopimuspuolet sopivat asiasta diplomaattinoottien vaihdolla, jonka asianomainen jäsenvaltio asianmukaisesti vahvistaa.

2. Kumpikin sopimuspuoli voi lakata soveltamasta tätä sopimusta alueeseen tai maahan, joka on sisällytetty tämän sopimuksen soveltamisalaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, ilmoittamalla siitä kuusi kuukautta aikaisemmin kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle diplomaattiteitse ja kun asianomainen jäsenvaltio ja Japani ovat vahvistaneet sen asianmukaisesti.

30 artikla

Liitteiden asema

Tämän sopimuksen liitteet ovat erottamaton osa tätä sopimusta. Liitteitä I, II ja III voidaan muuttaa sopimuspuolten yhteisellä kirjallisella suostumuksella muuttamatta tätä sopimusta.

31 artikla

Voimaantulo ja irtisanominen

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona sopimuspuolet ovat vaihtaneet diplomaattinootit, joilla ne ilmoittavat toisilleen saattaneensa sopimuksen voimaantulon edellyttämät sisäiset menettelynsä päätökseen.

2. Tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin avunpyyntöihin, jotka esitetään sinä päivänä tai sen päivän jälkeen, jona tämä sopimus tulee voimaan, riippumatta siitä, onko pyyntöön liittyvät teot suoritettu ennen kyseistä päivää, kyseisenä päivänä vai sen jälkeen.

3. Kukin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen milloin tahansa ilmoittamalla siitä kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle, ja sopimuksen irtisanominen tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua kyseisen ilmoituksen tekopäivästä.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

TEHTY Brysselissä 30 päivänä marraskuuta 2009 ja Tokiossa 15 päivänä joulukuuta 2009 kahtena alkuperäiskappaleena englannin ja japanin kielellä, jotka molemmat ovat yhtä todistusvoimaiset. Tämä sopimus laaditaan lisäksi bulgarian, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä, ja sopimuspuolet hyväksyvät kielitoisinnot diplomaattinoottien vaihdolla.

Euroopan unionin puolesta *Japanin puolesta*

LIITE I

KESKUSVIRANOMAISET

Sopimuspuolten keskusviranomaisia ovat seuraavat viranomaiset:

Belgian kuningaskunta: Belgian oikeusministeriö, kansainvälisen rikosoikeudellisen yhteistyön osasto.

Bulgarian tasavalta: oikeusministeriö.

Tšekin tasavalta:

— ennen asian saattamista tuomioistuimen käsiteltäväksi (eli oikeudenkäyntiä edeltävissä toimissa): Tšekin tasavallan ylimmän syyttäjän virasto, ja

— sen jälkeen, kun asia on saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi (eli rikosoikeudellisen käsittelyn oikeudenkäyntivaihe): Tšekin tasavallan oikeusministeriö.

Tanskan kuningaskunta: oikeusministeriö.

Saksan liittotasavalta: liittovaltion oikeusvirasto.

Viron tasavalta: oikeusministeriö.

Irlanti: oikeus-, tasa-arvo- ja lainuudistusministeri tai ministerin nimeämä henkilö.

Helleenien tasavalta: oikeus-, avoimuus- ja ihmisoikeusministeriö.

Espanjan kuningaskunta: oikeusministeriö, kansainvälisen oikeudellisen yhteistyön osasto.

Ranskan tasavalta: oikeusministeriö, kansainvälisen keskinäisen rikosoikeusavun toimisto, rikos- ja armahdusasioiden osasto.

Italian tasavalta: oikeusministeriö, oikeusasioiden osasto – rikosoikeudellisten asioiden pääosasto.

Kyproksen tasavalta: oikeus- ja yleisen järjestyksen ministeriö.

Latvian tasavalta:

— esitutkinnan aikana syytteeseenpanoon asti: valtionpoliisi,

— esitutkinnan aikana siihen asti, kun asia saatetaan tuomioistuimen käsiteltäväksi: yleisen syyttäjän virasto, ja

— oikeudenkäynnin aikana: oikeusministeriö.

Liettuan tasavalta:

— Liettuan tasavallan oikeusministeriö, ja

— Liettuan tasavallan yleisen syyttäjän virasto.

Luxemburgin suurherttuakunta: yleinen syyttäjä.

Unkarin tasavalta:

— oikeus- ja lainvalvontaministeriö, ja

— yleisen syyttäjän virasto.

Maltan tasavalta: ylimmän syyttäjän virasto.

Alankomaiden kuningaskunta: oikeusministeriö, Haag.

Itävallan tasavalta: oikeusministeriö.

Puolan tasavalta:

— ennen oikeudenkäyntiä: kansallinen yleisen syyttäjän virasto,

— oikeudenkäynnin aikana: oikeusministeriö.

Portugalin tasavalta: yleisen syyttäjän virasto.

Romania: oikeus- ja kansalaisvapauksien ministeriö, yhteistyön pääosasto, kansainvälisen oikeuden ja sopimusten pääosasto, rikosasioissa tehtävän kansainvälisen oikeudellisen yhteistyön osasto.

Slovenian tasavalta: oikeusministeriö, kansainvälisen yhteistyön ja kansainvälisen oikeusavun osasto.

Slovakian tasavalta:

— ennen oikeudenkäyntiä: yleisen syyttäjän virasto,

— oikeudenkäyntivaiheessa: oikeusministeriö, ja

— pyyntöjen vastaanottamista varten: oikeusministeriö.

Suomen tasavalta: oikeusministeriö.

Ruotsin kuningaskunta: oikeusministeriö.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta: Yhdistyneen kuningaskunnan keskusviranomainen, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta: Yhdistyneen kuningaskunnan keskusviranomainen, Her Majesty's Revenue and Customs, Crown Office and Procurator Fiscal Service.

Japani: oikeusministeri ja kansallinen yleisen turvallisuuden toimikunta tai näiden nimeämät henkilöt.

LIITE II

Tämän sopimuksen 6 artiklan osalta viranomaiset, joilla on valtioiden lainsäädännön mukaan toimivalta esittää tämän sopimuksen mukaisia avunpyyntöjä, ovat seuraavat:

Belgian kuningaskunta: oikeusviranomaiset, joilla tarkoitetaan oikeudenkäytöstä vastaavia oikeuslaitoksen jäseniä, tutkintatuomareita ja syyttäjäviraston jäseniä.

Bulgarian tasavalta: Bulgarian tasavallan ylimmän syyttäjän virasto ennen rikosoikeudellisen käsittelyn oikeudenkäyntivaihetta ja Bulgarian tasavallan tuomioistuimet rikosoikeudellisen käsittelyn oikeudenkäyntivaiheessa olevien tapausten osalta.

Tšekin tasavalta: Tšekin tasavallan yleiset syyttäjät ja tuomioistuimet.

Tanskan kuningaskunta:

— piirioikeudet, ylioikeudet ja korkein oikeus,

— yleinen syyttäjälaitos, johon kuuluvat:

  — oikeusministeriö,

  — yleisen syyttäjätoimen johtaja

  — syyttäjä, ja

  — poliisikomentajat.

Saksan liittotasavalta:

— liittovaltion oikeusministeriö,

— liittovaltion tuomioistuin, Karlsruhe,

— liittovaltion tuomioistuimen yleinen syyttäjä, Karlsruhe,

— liittovaltion oikeusvirasto,

— Baden-Württembergin oikeusministeriö, Stuttgart,

— Baijerin osavaltion oikeus- ja kuluttajansuojaministeriö, München,

— senaatin oikeusosasto, Berliini,

— Brandenburgin osavaltion oikeusministeriö, Potsdam,

— Bremenin vapaan hansakaupungin oikeus- ja perustuslakiasioiden senaattori, Bremen,

— Hampurin vapaan hansakaupungin oikeusviranomainen, Hampuri,

— Hessenin oikeus-, kotoutusasioiden- ja Eurooppa-asioiden ministeriö, Wiesbaden,

— Mecklenburg-Vorpommernin osavaltion oikeusministeriö, Schwerin,

— Niedersachsenin osavaltion oikeusministeriö, Hannover,

— Nordrhein-Westfalenin osavaltion oikeusministeriö, Düsseldorf,

— Rheinland-Pfalzin osavaltion oikeusministeriö, Mainz,

— Saarlandin osavaltion oikeusministeriö, Saarbrücken,

— Sachsenin osavaltion oikeusministeriö, Dresden,

— Sachsen-Anhaltin osavaltion oikeusministeriö, Magdeburg,

— Schleswig-Holsteinin osavaltion oikeus-, tasa-arvo- ja kotoutusasioiden ministeriö, Kiel,

— Thüringenin osavaltion oikeusministeriö, Erfurt,

— ylemmät aluetuomioistuimet,

— aluetuomioistuimet,

— paikallistuomioistuimet,

— ylemmissä aluetuomioistuimissa toimiva ylempi syyttäjä,

— aluetuomioistuimissa toimivat syyttäjälaitoksen johtajat,

— kansallissosialistien tekemien rikosten tutkintaa käsittelevä osavaltioiden oikeushallintojen keskusvirasto, Ludwigsburg,

— Saksan liittovaltion keskusrikospoliisi,

— Saksan tullitutkintayksikön keskustoimisto.

Viron tasavalta: tuomarit ja syyttäjät.

Irlanti: yleisen syyttäjätoimen johtaja.

Helleenien tasavalta: muutoksenhakutuomioistuimessa toimiva yleisen syyttäjän virasto.

Espanjan kuningaskunta: rikostuomioistuinten tuomarit ja syyttäjät.

Ranskan tasavalta:

— rikostuomioistuinten presidentit, puheenjohtajina toimivat tuomarit, neuvonantajat ja tuomarit,

— kyseisissä tuomioistuimissa toimivat tutkintatuomarit,

— kyseisissä tuomioistuimissa toimivat yleisen syyttäjätoimen jäsenet:

  — johtavat yleiset syyttäjät,

  — johtavan yleisen syyttäjän sijaiset,

  — johtavaa yleistä syyttäjää avustavat syyttäjät,

  — yleiset syyttäjät ja avustavat yleiset syyttäjät,

  — poliisituomioistuimen syyttäjien edustajat, ja

  — sotilastuomioistuimen syyttäjät.

Italian tasavalta:

Syyttäjät:

— yleisen syyttäjätoimen johtaja

— apulaissyyttäjä

— sotilasasioita käsittelevän syyttäjänviraston johtaja

— sotilasasioita käsittelevä apulaissyyttäjä

— yleinen syyttäjä

— apulaissyyttäjä

— sotilassyyttäjä

— apulaissotilassyyttäjä

Tuomarit:

— rauhantuomari

— tutkintatuomari

— esitutkintatuomari

— yleinen tuomioistuin

— sotilastuomioistuin

— rikostuomioistuin

— muutoksenhakutuomioistuin

— muutoksenhakutuomioistuin rikosasioissa

— muutoksenhakutuomioistuin sotilasasioissa

— korkein oikeus.

Kyproksen tasavalta:

— tasavallan ylin syyttäjä

— poliisijohtaja

— Customs & Excise -toimen johtaja

— rahanpesun torjuntayksikön (MOKAS) jäsenet, ja

— kuka tahansa muu viranomainen tai henkilö, jolla on valtuudet suorittaa maassa tutkintaa ja syytteeseenpanoa (karkotuksia), ja kuka tahansa vieraan maan vastaava viranomainen, jolla on asiaa koskevat toimivaltuudet.

Latvian tasavalta: tutkijat, syyttäjät ja tuomarit.

Liettuan tasavalta: tuomarit ja syyttäjät.

Luxemburgin suurherttuakunta: oikeusviranomaiset, joilla tarkoitetaan lakia täytäntöön panevia oikeuslaitoksen jäseniä, tutkintatuomareita ja syyttäjälaitoksen jäseniä.

Unkarin tasavalta: syyttäjänvirastot ja tuomioistuimet.

Maltan tasavalta:

— rauhantuomioistuin

— nuorisotuomioistuin

— rikostuomioistuin ja rikosasioiden muutoksenhakutuomioistuin

— ylin syyttäjä

— ylimmän syyttäjän sijainen

— ylimmän syyttäjän virastossa toimivat oikeudelliset asiantuntijat, sekä rauhantuomarit.

Alankomaiden kuningaskunta: lakia täytäntöön panevat oikeuslaitoksen jäsenet, tutkintatuomarit ja syyttäjälaitoksen jäsenet.

Itävallan tasavalta: tuomioistuimet ja syyttäjät.

Puolan tasavalta: syyttäjänvirastot ja tuomioistuimet.

Portugalin tasavalta: syyttäjänlaitos tutkintavaiheen aikana, tutkintatuomarit ja oikeustuomarit.

Romania: tuomioistuimet ja tuomioistuinten syyttäjänvirastot.

Slovenian tasavalta:

— paikallistuomarit

— tutkintatuomarit

— piirituomarit

— ylemmän oikeusasteen tuomarit

— ylimmän oikeusasteen tuomarit

— perustuslakituomioistuimen tuomarit

— piirisyyttäjät

— ylemmät syyttäjät

— ylimmät syyttäjät.

Slovakian tasavalta: tuomarit ja syyttäjät.

Suomen tasavalta:

— oikeusministeriö

— käräjäoikeudet, hovioikeudet ja korkein oikeus

— viralliset syyttäjät

— poliisiviranomaiset, tulliviranomaiset sekä rajavartiolaitoksen virkamiehet toimiessaan esitutkintaviranomaisena rikosasiassa esitutkintalain nojalla.

Ruotsin kuningaskunta: tuomioistuimet ja syyttäjät.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta: tuomioistuimet ja syyttäjät.

Japani: Tuomioistuimet, tuomioistuinten puheenjohtajat, tuomarit, yleiset syyttäjät, apulaissyyttäjät ja oikeusasioita käsittelevät poliisiviranomaiset.

LIITE III

Tämän sopimuksen 9 artiklan osalta jäsenvaltiot ja Japani hyväksyvät seuraavat kielet:

Belgian kuningaskunta: Belgian kuningaskunta: hollanti, ranska ja saksa kaikissa tapauksissa sekä englanti kiireellisissä tapauksissa.

Bulgarian tasavalta: bulgaria kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Tšekin tasavalta: tšekki kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Tanskan kuningaskunta: tanska kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Saksan liittotasavalta: saksa kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Viron tasavalta: viro ja englanti kaikissa tapauksissa.

Irlanti: englanti ja iiri kaikissa tapauksissa.

Helleenien tasavalta: kreikka kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Espanjan kuningaskunta: espanja kaikissa tapauksissa.

Ranskan tasavalta: ranska kaikissa tapauksissa.

Italian tasavalta: italia kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Kyproksen tasavalta: kreikka ja englanti kaikissa tapauksissa.

Latvian tasavalta: latvia kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Liettuan tasavalta: liettua kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Luxemburgin suurherttuakunta: ranska ja saksa kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Unkarin tasavalta: unkari kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Maltan tasavalta: malta kaikissa tapauksissa.

Alankomaiden kuningaskunta: hollanti kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Itävallan tasavalta: saksa kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa.

Puolan tasavalta: puola kaikissa tapauksissa.

Portugalin tasavalta: portugali kaikissa tapauksissa ja englanti tai ranska kiireellisissä tapauksissa.

Romania: romania, englanti tai ranska kaikissa tapauksissa. Pitkien asiakirjojen osalta Romania varaa itselleen oikeuden vaatia erityistapauksissa romaniankielistä käännöstä tai teettää sen pyynnön esittäneen valtion kustannuksella.

Slovenian tasavalta: sloveeni ja englanti kaikissa tapauksissa.

Slovakian tasavalta: slovakki kaikissa tapauksissa.

Suomen tasavalta: suomi, ruotsi ja englanti kaikissa tapauksissa.

Ruotsin kuningaskunta: ruotsi, tanska tai norja kaikissa tapauksissa, ellei pyyntöä käsittelevä viranomainen tietyssä yksittäistapauksessa muuta salli.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta: englanti kaikissa tapauksissa.

Japani: japani kaikissa tapauksissa ja englanti kiireellisissä tapauksissa. Japani varaa kuitenkin itselleen oikeuden vaatia kiireellisissä erityistapauksissa japaninkielistä käännöstä sellaisen pyynnön osalta, jonka esittää valtio, joka ei hyväksy englanninkielistä käännöstä tämän liitteen nojalla.

LIITE IV

Tämän sopimuksen 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa oleva ilmaus ”erään (…) jäsenvaltion” tarkoittaa Portugalin tasavaltaa.

Tämän sopimuksen 11 artiklan 2 kohdassa oleva ilmaus ”kahden (…) jäsenvaltion” tarkoittaa Itävallan tasavaltaa ja Unkarin tasavaltaa.